

Bevlogenheid kent een eind

Willy Smeets: "Ik ga het vak zeker missen"

Vierenveertig jaar was Willy Smeets lid van de VHG. Praten over de redenen waarom hij eind 2007 zijn lidmaatschap stopzette, doet hem nog steeds zichtbaar pijn. De eigenaar van het hoveniersbedrijf dat zijn naam draagt, vertelt liever over het vak, zijn vele ontwerpen en de ontelbare uren die hij voor de VHG vrijmaakte. "Iets creëren, daar gaat het voor mij om."

Meerssen – Meersje in goed Limburgs – is een schitterend gelegen dorp in het Limburgse heuvellandschap op een steenworp afstand van Maastricht. Het is in dit dorp, met de indrukwekkende Basiliek van het Heilig Sacrament die overal bovenuit torent, waar bondscoach Bert van Marwijk sinds de zomer zijn hoofd pijnigt over de ideale opstelling van het Nederlands Elftal. En het is ook hier waar Willy Smeets (68) bezig is met de laatste loodjes van zijn lange, lange carrière als hovenier. Als 24-jarige startte hij zijn bedrijf, enkele maanden later werd hij al lid van één van de voorlopers van de VHG: de Limburgse Bloemist- en Hoveniersvereniging. Vele jaren en functies binnen de VHG later, zegde hij zijn lidmaatschap op. "Dat kwam door de zakelijke tegenslagen die ik in de periode daarvoor heb gehad. Ik had geen gevoel meer voor de VHG en de branche. Dat is nu wel gelukkig wel weer terug. Ik zal dan ook zeker nog eens aanschuiven op een VHG-bijeenkomst. Vooral binnen de Limburgse afdeling heb ik veel vrienden. We hebben dan ook jarenlang fijn samengewerkt."

Doorstart

De zakelijke tegenslagen waar Smeets mee werd geconfronteerd gaan vooral over een mislukte fusie, waardoor hij noodgedwongen een doorstart moest maken met zijn bedrijf, in plaats van langzaam af te bouwen. "Ik moest wel doorstarten, omdat er nog contracten liepen en ik mijn vaste klanten niet in de steek wilde laten. Maar ik neem geen nieuwe klanten meer aan. Het is nu echt afbouwen, na 44 jaar een eigen bedrijf te hebben gehad is het wel mooi geweest. Uiterlijk begin volgend jaar wil ik er echt een streep onder zetten." Dan komt er een einde aan een loopbaan die direct na de middelbare school begon. "Ik ging toen aan de slag bij een hoveniersbedrijf en later bij een tuinarchitectenbureau. Het ontwerpen en tekenen daar deed ik graag en ik vond het heerlijk dat te combineren met het buiten uitvoeren van mijn eigen projecten. Ik besloot met die combinatie voor mezelf aan de slag te gaan."

Willy Smeets met zijn vrouw Rika: "Zij deed in het verleden de administratie en nam de telefoon aan om klanten te woord te staan. In het voorjaar verkocht ze op vrijdag en zaterdag op de kwekerij bovendien planten en materiaal."

Fontein

Het werden mooie jaren voor het hoveniersbedrijf. Smeets specialiseerde zich in kleinschalig groen voor particulieren, maar werd ook gevraagd door bedrijven en overheden. Eind jaren negentig had hij dicht bij huis misschien wel zijn mooiste opdracht: de inrichting van een verkeersplein in Meerssen met als blikvanger een fontein. "Daarvoor heb ik drie ontwerpen gemaakt waarbij de gemeente, Rijkswaterstaat en de provincie er één hebben uitgekozen. Ik heb alles zelf berekend: de staal- en betonconstructie, het waterbassin, alle technische zaken. Maar het was de moeite waard. Het is een fontein met een hoogte van 4,85 meter en een breedte van bijna 8 meter. Ik ben bevlogen met details en ontwerpen en dat kon ik er allemaal in kwijt."

VHG

Bevlogen was Smeets ook met de VHG. Hij vervulde vele functies en zag veel nieuwe collega's letterlijk binnenkomen: "Ik heb dertig jaar in de Onderwijs- en Examencommissie gezeten waarbij ik examens afnam op de Middelbare Tuinbouwschool, dus ik heb veel collega's op die manier verwelkomd. In totaal heb ik 38 jaar in het bestuur gezeten en was ik jarenlang voorzitter van de afdeling Limburg. Ik werd lid omdat het vak me boeide en omdat ik een bijdrage wilde leveren aan het verbeteren van het imago van de branche, iets wat nu trouwens nog speelt. Ik wilde bij vergaderingen niet stilletjes in de zaal zitten, maar actief een bijdrage leveren aan veranderingen. Daarom heb ik ook op sociaal vlak van me laten horen door zitting te nemen in de onderhandelingscommissie voor de CAO. Ik vond dat nodig omdat destijds over allerlei zaken met de vakbonden werd beslist door mensen die niet uit de branche afkomstig waren. Na dat een paar jaar te hebben aangezien ben ik er dus maar bij gaan zitten."

Veranderingen

In al die jaren zijn de veranderingen gekomen en gegaan. Wat dat betreft verschilt de VHG en de sector niet van andere sectoren. "Alles gaat nu per e-mail en internet. Vroeger waren er vaak VHG-bijeenkomsten met gastsprekers. Nu is het contact met collega's onderling veel minder, terwijl er weer meer informatie beschikbaar is. Wat het vak betreft merk je dat er meer geld beschikbaar is voor

tuinen. Dat is een trend die zo'n tien, twintig jaar geleden is ingezet. Er is steeds meer interesse voor betere, duurder tuinen. Dat komt door de verbeterde economische situatie van veel mensen, maar volgens mij ook door het effect dat burens op elkaar hebben. Als de burens een mooie tuin hebben ben je zelf eerder geneigd daar ook naar te kijken. Zo vind ik het erg positief dat er bij de bouw of aankoop van een huis financiële ruimte wordt vrijgemaakt voor de tuin. Het werk zelf is gemakkelijker geworden. Het lichamelijk zware werk is verminderd. Vroeger werd er nauwelijks gebruik gemaakt van zwaar materiaal: zware betonranden droeg je gewoon rond. Maar het gevolg van die ontwikkeling is wel dat het echte vakwerk steeds meer wordt gemist. In de branche zijn steeds minder vakmensen actief. Ze zijn gediplomeerd en hebben een goede opleiding gehad, maar ze hebben te weinig kennis van bijvoorbeeld vormsnoeien of specialistische beplanting. Of ze werken niet alles even secuur af. Dat mis ik."

Hobby's

Collega's die van de oude meester Willy Smeets willen leren moeten snel zijn. Nog een paar maanden en dan worden de werkhandschoenen opgeruimd. "Dan is het tijd voor mijn hobby's: paardrijden, wandelen, reisjes met mijn vrouw, tekenen, museumbezoek, kinderen, kleinkinderen... Het gezin is er in de jaren soms bij ingeschoten. Nu ik kleinkinderen heb, merk ik dat ik meer tijd voor mijn kinderen vrij had moeten maken. Maar ik ga het vak ook zeker missen. De combinatie van buiten bezig zijn in de openlucht en binnen het werk uittekenen. Iets creëren, daar gaat het voor mij om en als de opdrachtgever voldoening heeft, is dat een fijn gevoel." ■